

Erdőkárosítások a doroszlói k. erdőhivatal kerületében.

Az erdőkárosítások nyilvántartása óta a doroszlói királyi kincst. erdőhivatalhoz tartozó erdőkben

előfordult:

az 186 ⁰ / ₁ évben	3385 eset.	13265 ft. 07	kr. értékkel
„ 186 ¹ / ₂ „	4643 „	22919 „ 12	„ „
„ 186 ² / ₃ „	3306 „	14101 „ 19	„ „
„ 186 ³ / ₄ „	4054 „	14655 „ 08	„ „
„ 1864 év Nvb. és Dcb. havb.	403 „	876 „ 52	„ „
az 1865 évben	2287 „	5723 „ 38	„ „
„ 1866 „	1938 „	5894 „ 45 ¹ / ₂	„ „
„ 1867 „	2422 „	7064 „ 61	„ „
Összesen	22438 „	84499 „ 41 ¹ / ₂	„ „

ebből befolyt:

az 186 ⁰ / ₁ évben	74 esetért	221 ft. 55	kr.
„ 186 ¹ / ₂ „	365 „	1542 „ 39	„
„ 186 ² / ₃ „	1104 „	3203 „ 44	„
„ 186 ³ / ₄ „	1101 „	2914 „ 61	„
„ 1864 év novb. és decb. havb.	785 „	2904 „ 47	„
„ 1865 évben	963 „	2139 „ 05 ¹ / ₂	„
„ 1866 „	567 „	1247 „ 91 ¹ / ₂	„
„ 1867 „	255 „	635 „ 22 ¹ / ₂	„
Összesen	5214 „	14808 „ 65 ¹ / ₂	„

törlesztettek:

az 1864 év novbr. és decb. havban	94 eset	354 ft. 20	kr.
„ 1865 évben	50 „	257 „ 60	„
„ 1866 „	961 „	5785 „ 01	„
„ 1867 „	153 „	441 „ 59	„
Összesen	1258 „	6838 „ 40	„

Nagyon sajnálom, hogy ez alkalommal, midőn először jelenek meg soraimmal e lapok t. olvasói előtt ily kedvezőtlen adatokkal lépek fel; de fel kell tárnai, és pedig a nyilvánosság előtt, midőn valamely, de különösen ily nagy veszteséggel járó bajnak orvoslását szándékunk megpendíteni s a küszöbön álló átalakulásra előkészíteni.

A fentebbi adatokhoz szükségesnek látom még felemlíteni, hogy a károsítások e folyó évben már is roppant terjedelműek; különösen némely erdőrészekben, hol csoportosan támadják meg az erdőt, az illető erdőőr és segéderdőőrnek ellenszegülve, vagy éppen megszalasztva, kényők kedvük szerint űzik mesterségüket, (mely az illetőknél már rendes kenyér keresetté vált) míg a közelebb vagy távolabb eső községekből segítség érkezik, mely azonban az illetőknek rendesen már csak hült helyét találja; vagy pedig tudván az egyes községek, hogy falubeliek fognak bajban, nem is igen nyujtanak segédkezet. Azután következik a nyomzás, mely rendesen az illető erdész s a járásbeli csendbiztos s legényeinek, vagy egyedül ez utóbbiaknak közreműködésével történik; minek azonban csak akkor van némi eredménye, ha a kártevőket felfedezik s azoknak némi vagyonuk van, hogy az okozott kárt részben megtéríthetik. —

Ezen rendkívüli erdőpusztítások, miután a megyei hatóságnál kérészt közbenjárás elégtelennek nyilvánult, arra indíták ezen erdőhivatalt, hogy nem régiben, különösen egy községnek büntetéseül, egy század katoná elszállásolását, vagy elrettentő példa gyanyánt, állandó elhelyezését, az illető hatóságtól kieszközöltetni kérte; a mi iránt azonban eddigelé határozat nem hozatott.

Azon elvből indulva ki, miszerint valamely bajnak észszerű orvoslásánál, minden bekövetkezett körülmények tekintetbe veendő, szükségesnek láttam az említett eseményeket feltárni, hogy így hasonló körülmények egybevetésével, azon tisztelt szaktásaknak, kik kedvezőbb állásuk s anyagi helyzetüknél fogva szerencsések az országos erdészeti egyesülethez tartozni s így annak gyűlésein mint befolyó tagok vehetnek részt, alkalmat nyujtsak, (ha lehet még ez idén) a fent elősoroltakból önként folyó következő fontos kérdések felemlítésére:

1) Mikép lehetne, különösen a nagyobb erdőkárosításokat (erdőpusztítások) s ezeknek az erdő létére s úgy a magán- mint nemzetgazdasátra oly kártékonyan ható következményeit nagyrészt megakadályozni?

2) mely mód volna legalkalmasabb, az el nem hárítható erdőkárosítások kárpotlásának beszerzésére?

Kapcsolatban ezzel bátor vagyok egyszersmind egy más tárgyat fel-
említeni, s azon mélyen tisztelt szakférfiak, kik annak lehető kieszköz-
lésére hivatvák, kegyes pártfogásába ajánlani. A tárgy következő kérdést
foglal magában:

„Mikép lehetne csekélyebb állásu s szorultabb anyagi helyzetben
levő, végzett erdészeknek, (erdészjelölt s gyakornokok), elméleti s gya-
korlati tanulmányuk gyarapítására, az országos erdészeti egyesület gyü-
lésein való megjelenhetését könnyíteni, vagy éppen elősegíteni?

Kovacsics Ede,
erdészjelölt.

Vadászat és vadászok.

A férfi multságok legszebb és legnemesbbjeinek egyike: a vadászat.

Hogy lehetne szép? hogy lehetne nemes? mondják némelyek, hisz
a vadászat gyilkolással jár! Van-e szive annak, ki a szelid őzikét, a tur-
békoló galambot lelőni képes!

Igen is van. Higyétek el, a vadásznak van szive, és pedig ha valaki-
nek van érző, a szépre, jóra fogékony kebele: úgy azt minden esetre nála
a legnagyobb mértékben fogjátok megtalálni. Különbséget kell tenni va-
dász és vadász között. Az igaz vadász nem lehet soha rossz ember. De
hogyan is lehetne az, ki a természetet naponta az ő ősi eredeti szépségé-
ben, nagyságában látja; a ki naponként tapasztalja a mindenható terem-
tő végtelen hatalmát és bölcsességét teremtményeiben, műveiben. Ő ki
az erdő, mező vadjaival társalog, melyeket nem rontott meg önzés, és
ál-civilisátíó; ő ki vadász kalandjaiban mindig a jó, a szép műveivel talál-
kozik: ő lehetne rossz, lehetne szívtelen. Nem! nem! azt hienni nem lehet!

Mindazáltal van különbség a vadászok között. S ha osztályozni
akarjuk őket három fokozatra akadunk, t. i.: a tulajdonképeni